

Чи можете публічно висловлювати свою думку?

Природно, що кожна свідомо людина має власну думку щодо подій, які відбуваються навколо. Якщо ця думка сформована на базі знань, доброї поінформованості, аналітичного підходу і власних переконань, то хочеться свою позицію висловити і за потреби — відстояти. Як запевняють наші респонденти, довести свою позицію найпростіше в колі однолітків, де тебе найбільше сприймають. Якщо йдеться про громадянську позицію, то, на їхню думку, її відстоювати значно важче: до слова громадськості здебільшого не прислухаються.

Усе ж, мабуть, громадська думка таки має вагу, адже саме завдяки твердій обґрунтованій позиції громади чимало намірів було переглянуто й не реалізовано. Якби, скажімо, громадськість не обурилась законом-проект „Про порядок організації і проведення мирних заходів”, деякі умови якого обмежують масові заходи, то чи відклали б депутати його прийняття?

Конфлікт правоохоронців із захисниками парку в Харкові, побиття хлопців у Кіровограді, один із яких неповнолітній, смерть студента в одному зі столичних райвідділів міліції змушують небайдужих протестувати. Адже сьогодні побити чужу тобі людину, а завтра в такій самій ситуації можеш опинитися ти. Саме завдяки громадянській позиції та активності журналістів ці факти набувають резонансу.

Не можна жити за принципом „Моя хата скраю”. І не потрібно програмувати себе на поразку, мовляв, мого голосу ніхто не почує. Кожен має право на відстоювання своєї людської та національної гідності.

Олександр Маїк, студент четвертого курсу Інституту будівництва та інженерії доквілля Львівської політехніки:

„До моєї думки не прислухалися“

Я можу вільно висловити думку, відстояти її, але це має результат лише серед однолітків. А коли мені як мешканцеві гуртожитку доводилося з'ясувати, чому підвищили плату за проживання, то я нічого не добився. До моєї думки не прислухалися...

Іванка Гасюк, студентка третього курсу Інституту екологічної економіки Національного лісотехнічного університету:

„Найкраще відстоювати свої права громадою“

У побутових ситуаціях треба насамперед визначитися, чи твоя думка важлива, бо лише за важливе варто боротися. А на вищому рівні найкраще відстоювати свої права громадою. Наприклад, коли проблема спільна, то студенти повинні гуртом домагатися правди. Лише тоді з їхньою думкою рахуватимуться.

Олексій Тритецький, студент четвертого курсу Інституту будівництва та інженерії доквілля Львівської політехніки:

„Так, але чи буде результат?“

Публічну думку здебільшого можна висловити на мітингу. А чи почують організацію „у верхах”, залежить від її вагомості. Як на мене, сьогодні наші думки владі не потрібні.

Галина Павлів, студентка другого курсу Інституту економіки і менеджменту Львівської політехніки:

„Лише тоді, коли впевнена у власній позиції“

Усе залежить від того, чого ти хочеш домогтися. Якщо я маю достовірну інформацію, то твердо відстоюю свою думку. Я завжди маю власну позицію, хоча оточуючі сприймають це по-різному. Багато чого можна домогтися організовано, адже на масові зібрання зважають більше.

Максим Мацейко, студент другого курсу Інституту гуманітарних і соціальних наук, голова Студентського братства Львівської політехніки:

„Це необхідно робити, щоб не поширювалося свавілля“

Звичайно, треба реагувати на все. Мусимо проявляти свою позицію і щодо дій міліції, і щодо ситуації, яка кілька тижнів тому виникла з ректором УКУ. Якщо не робитимемо цього, то свавілля поширюватиметься. Останнім часом я брав участь в антитабачній кампанії. Результатом вважаю те, що ми висловили своє ставлення до проблеми і донесли його до влади та громадськості. Звісно, за будь-який свій учинок треба відповідати, і я готовий до цього, бо впевнений у своїй позиції.

нагорода до дня журналіста

„Аудиторія“ — найкраща студентська газета в Україні

Рівень газети, яку зараз тримаєте в руках, оцінили на загальноукраїнському рівні.

Редакцію „Аудиторії“ з нагоди професійного свята — Дня журналіста — чекав вельми приємний сюрприз: Національна

спілка журналістів України визнала наш тижневик найкращою студентською газетою України та нагородила премією. Відповідну Постанову НСЖУ „Про відзначення ЗМІ і журналістів“ підписав голова Спілки Ігор Лубченко.

міжнародна конференція

„Взаємодія у трикутнику Україна — Росія — ЄС: чи можлива синергія?“

Міжнародна конференція під такою назвою відбулася 15 червня у Національному університеті „Львівська політехніка“. Захід організував Центр міжнародних та порівняльних досліджень за підтримки Львівської обласної державної адміністрації.

Участь у конференції взяли: Анатолій Орел — генеральний директор Центру міжнародних та порівняльних досліджень, Олександр Щерба — посол з особливих доручень МЗС України, Віктор Кочуков — старший радник посольства, Леонід Кожара — заступник Голови комітету ВР України, Президент Центру міжнародних та порівняльних досліджень, а також члени акредитованого у Києві та Львові дипломатичного корпусу, експерти у сфері міжнародних відносин, журналісти, студенти.

Учасників форуму привітав перший заступник голови Львівської ОДА Мирон

Янків. Він, зокрема, зазначив, що сучасний глобалізований світ, нові виклики та загрози ставлять перед політичними лідерами нові завдання і нові підходи.

Анатолій Орел наголосив, що, починаючи з 2010 року, спостерігається відновлення довіри та партнерства з Російською Федерацією. Це стало тією рушійною силою, яка відразу ж принесла Україні значні економічні та зовнішньополітичні дивіденди.

— Нормалізація відносин із Росією, проголошення позаблоковості значно покращили міжнародні позиції України, — додав А. Орел. — А щодо теми відносин Україна — ЄС, то завдяки новим підходам на наших очах змінюється на краще парадигма взаємин Києва з Євросоюзом.

Ярослав МЕЛЬНИК,

прес-служба Львівської політехніки

майстер-клас

Американські студенти пишуть писанки

У Львівській політехніці побували студенти та викладачі Моргедського університету, що в американському штаті Кентуккі. Делегація перебувала в Україні впродовж трьох тижнів. За цей час студенти та викладачі з-за океану

встигли побувати на науковій конференції молодих архітекторів „Проблеми дослідження, збереження та реставрації історичних фортифікацій“, здійснити екскурсійну поїздку на Сколівщину до фортеці Тустань, ознайомитися з центральною частиною Львова, музеями міста, відвідати некрополі, а також пізнати Київ.

Гості побували і в Львівській політехніці, де отримали майстер-клас із писанкарства. Його провела аспірантка кафедри реставрації і реконструкції архітектурних комплексів Мар'яна Каплінська. За словами американських студентів, у них склалися якнайкращі враження про Львів. А на згадку про Україну вони привезуть додому писанки, які власноруч виготовляли вперше.

Ірина МАРТИН

коротко

Учора, 23 червня, у Львівській політехніці за участі представників Міністерства освіти та науки відбулася нарада-семинар проректорів та відповідальних секретарів вишів Львівської, Закарпатської, Івано-Франківської, Рівненської, Чернівецької, Волинської, Хмельницької, Тернопільської областей з питань організації вступної кампанії 2010 року у вищих навчальних закладах I — IV рівнів акредитації.

Цього тижня відбулися останні сесії ЗНО: 21 червня з хімії та 23 червня з фізики. УЦОЯО опрацює бланки відповідей із попередніх тестувань та розміщує інформацію на персональних сторінках абітурієнтів. Водночас у відповідь на протести абітурієнтів щодо ЗНО з іноземних мов МОН створило робочу групу для аналізу матеріалів цього тестування. Мета її діяльності — з'ясувати відповідність матеріалів ЗНО змісту та вимогам чинних навчальних програм загальноосвітніх навчальних закладів.

Кабінет Міністрів звільнив Максима Стріху з посади заступника міністра освіти, йдеться в розпорядженні № 1218 від 16 червня. Стріху звільнено за власним бажанням. Зазначену посаду він обіймав з лютого 2008 року.

В Академії Сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного 19 червня відбувся черговий випуск лейтенантів. Дипломи отримали 198 випускників, з них 29 одержали диплом із відзнакою, 5 з яких здобули право на найвище визнання — золоту медаль.

Виконувачем обов'язків ректора Львівського державного університету внутрішніх справ МВС України призначили полковника міліції, кандидата юридичних наук, доцента Олександра Маріна. До цього призначення Олександр Марін був проректором з наукової роботи Львівського державного університету внутрішніх справ МВС України.

За матеріалами ЗІКу, zaxid.net, proUA та власних кореспондентів

формула успіху

Гість нашої рубрики сьогодні — Ярослав Жидачевський. Він — „чистий“ науковець. Але не відмовився б і від викладацької роботи

Науковець, який не проти навчати**Головні здобутки**

Закінчивши 1998 року магістратуру у Львівській політехніці за спеціальністю фізика та технологія матеріалів і компонентів електронної техніки (електрофізичний факультет), вступив до аспірантури, 2003 року отримав ступінь кандидата фізико-математичних наук (за спеціальністю фізика напівпровідників і діелектриків). Працює на посаді старшого наукового співробітника теми ДБ/Терн, що виконується в НДЦ „Кристал“ при кафедрі напівпровідникової електроніки ІТРЕ.

Стажувався в Технічному університеті м. Дармштадт (Німеччина) в рамках стипендії DAAD, вже втретє стажується в Інституті фізики Польської академії наук (Варшава) в рамках стипендій та гранту. Впродовж 2007—2009 рр. був стипендіатом Кабінету Міністрів України. У 2009 одержав іменну премію Львівської ОДА та Львівської облради для молодих учених. У Політехніці став одним із переможців конкурсу на найкращого молодого науковця 2009 року. Два роки поспіль вигравав грант університету для молодих учених. Зараз працює над виконанням проекту „Оптимізація властивостей ортоалюмінату ітрію, легованого марганцем, для термолюмінесцентної дозиметрії іонізаційного випромінювання“. Автор близько 90 наукових публікацій, у тому числі 30 у спеціалізованих журналах, що входять до філадельфійського переліку.

В науці — не випадково

Наукову галузь вибрав свідомо. Батьки свого часу навчалися в Політехніці (мати закінчила будівельну спеціальність, батько — радіофізичну), скерували в технічному напрямку й сина. А тоді вже як один із найкращих студентів Ярослав потрапив до магістратури.

— У той період магістри вчилися на півроку-рік довше за спеціалістів. До магістратури рекомендували найкращих студентів, схильних до науки, нас таких в групі було четверо, — згадує він. — Так склалося, що я хотів займатися наукою, водночас в лабораторії фізики оксидних кристалів Центру

„Кристал“ науковці шукали здібну молодь, яка би хотіла й могла працювати. Уже з четвертого курсу я почав працювати в лабораторії.

Наукову школу заснував світлої пам'яті професор Андрій Матковський. Зараз лабораторією керує професор Сергій Убізьський.

Сфера наукових інтересів

Основна галузь наукових пошуків Ярослава Жидачевського — фізика складних оксидних кристалів, зокрема оптична та термоактиваційна спектроскопія дефектів та домішкових центрів у оксидних кристалах зі структурою перовськіту та гранату. В лабораторії він відповідає за окремий напрям наукових досліджень, пов'язаний із дослідженням та розробленням оксидних матеріалів для термолюмінесцентних детекторів іонізуючого випромінювання.

— Термолюмінесцентна дозиметрія — відомий метод пасивної дозиметрії іонізуючого випромінювання, який широко використовується на АЕС, в медицині та техніці, де є джерела радіації. Наші наукові пошуки спрямовані на розроблення нових матеріалів для таких детекторів, які, як ми стверджуємо, можуть мати кращі й певною мірою унікальні властивості для окремих спеціальних задач, — пояснює Ярослав. — Нині ми займаємося оптимізацією властивостей та вдосконаленням технології одержання матеріалу, пошуками шляхів його комерціалізації. Незважаючи на велику потребу в таких детекторах, наскільки нам відомо, термолюмінесцентні детектори в нашій державі не виробляються, а використовуються здебільшого ще радянського чи сучасного імпортового виробництва. Тому цей напрям видається нам перспективним та актуальним в Україні.

Наразі подали спільні з польськими колегами заявки на патенти України та Польщі на склад матеріалу термолюмінесцентного детектора. В перспективі це дає пріоритетне право запатентувати впродовж року те саме в Європі чи деінде.

Молодий науковець — великі проблеми?

— Я б сказав, молодий науковець в Україні має переваги над старшими, — переконаний Ярослав Жидачевський. — Я це відчув на собі. Все-таки молодим науковцям надається різноманітна підтримка і в нас, і за кордоном. Ось наш університет надає гранти, проводить конкурси. За кордоном для молодих науковців із країн Східної Європи часто надають фінансову підтримку для представлення своїх результатів на конференціях, семінарах.

Ярослав радить молодшим колегам будь-що їздити на міжнародні форуми, конференції, семінари. Так молодь знайомиться з людьми, які працюють у тій галузі, відстежує тенденції, „ловить“ нові сучасні ідеї. Завжди можна знайти партнерів у своїй тематиці та скористатися коштами різних фондів, якщо бракує державного фінансування.

Найважливіше досягнення

Сам факт перемоги в конкурсі найкращих молодих науковців, перемога в конкурсі грантів — це, звичайно, приємно, але не є самоціллю, вважає співрозмовник. На його думку, найбільше досягнення — наукова діяльність як така, можливість працювати, здобувати актуальні та цікаві наукові результати, які цікавлять світ, що підтверджується наявною міжнародною співпрацею та широким представленням результатів на міжнародних конференціях.

— Серед важливих досягнень хотів би відзначити міжнародний семінар за оксидних матеріалів (ОММЕ-2009), який ми провели у Львівській політехніці (Ярослав Жидачевський — вчений секретар семінару — Т. П.). У ньому взяло участь 120 осіб, з них більше половини — з-за кордону, з 12 країн світу. Матеріали семінару опубліковані в журналі з філадельфійського переліку, що теж не щороку відбувається в нашій альма-матер.

Формула успіху

Ярослав Жидачевський підтверджує стереотип про науковця, який завжди в роботі. Погоджується, що не завжди має достатньо часу для сім'ї. Але старшого, 4-річного сина, уже з двох років віддав у школу англійської мови, де іноземної вчать як рідної. Адже по собі знає, що зараз знання англійської — необхідна умова, тим більше для науковця.

Щоб досягти успіху, необхідні два основні складники: **середовище (колектив) + бажання**.

— Та й самого лише бажання недостатньо, — каже науковець. — Коли йдеться про природничі, тех-

нічні дослідження, то минув той час, коли можна зробити велике відкриття, сидячи під яблунею, чекаючи, поки впаде яблуко на голову. Зараз конкурентоспроможні наукові результати в галузі фізики чи хімії постають тільки на високій експериментальній базі. Мало знати, що і як ти хочеш зробити, треба мати де це зробити. Власне, з тим у нас найбільша проблема.

— У моєму випадку це вдається вирішувати за рахунок міжнародної співпраці, — продовжує він. — Маючи свої ідеї, підходи, шукаємо партнерів, які можуть нам допомогти в реалізації, і в результаті ми спільно досягаємо успіху. Якщо з'являється можливість

мати доступ до провідних за рівнем фінансування лабораторій, то треба цим користуватися.

Професор Сергій Убізький: Причини успіху Ярослава Жидачевського полягають у тому, що він, ще будучи студентом, виконуючи магістерську роботу, збагнув глобальну цінність науки і повірив у можливість зробити свій внесок до цієї скарбниці. Він вклав багато праці в те, щоб досягти наукових результатів, а всі інші здобутки прийшли самі собою: публікації, гранти, запрошення на конференції, тобто вони є власне результатом його праці.

Тетяна ПАСОВИЧ

ярмарок кар'єри

Минулого тижня, 17 червня, на площі перед IV навчальним корпусом Політехніки студенти та випускники мали можливість ознайомитися з актуальними вакансіями на ринку праці й пошукати (і якщо пощастить — знайти) місце роботи

Зустрілися студент і роботодавець

Кожен охочий міг підійти до наметів роботодавців, розпитати їхніх представників про все, що його цікавить, провести перемовини щодо працевлаштування, домовитися про практику тощо. А от фахівці служби зайнятості готові були надати консультації щодо чинного законодавства про зайнятість населення, соціального страхування безробітних тощо.

Зустріч молоді з працедавцями організували Львівська політехніка та Львівський обласний центр зайнятості, які плідно співпрацюють вже багато років. У заході взяли участь представники підприємств, установ й організацій зі Львова, Києва, Ужгорода. Це ВАТ „Миколаївцемент“ компанії „Лафарж“, ВАТ „Львівобленерго“, ТзОВ „Вест-Тобако-Груп“, ТзОВ „Львівські автобусні заводи“, „Jabil circuit Ukraine“ (Закарпатська область), Українська акціонерна страхова компанія „Аска“, АТ „Галичфарм“ корпорації „Артеріум“, Публічні акціонерні товариства „Галичина-Авто“ й „Концерн Хлібпром“, ТзОВ „Скелія Україна“, Видавництво Львівської політехніки, ПП „Проектне Бюро „Артік“ та ин. Учасники ярмарку запропонували відвідувачам понад 100 вакансій, зокрема інженерів (механіки, технологи, конструктори, енергетики, програмісти, проєктанти) електромонтерів, економістів, менеджерів тощо.

Студенти зауважують, що такі заходи як Ярмарок кар'єри допомагають підшукати роботу: якщо не за спеціальністю, то якусь іншу — точно. А от четвертокурсникові ІБІД Олегові Іщуку вдалося знайти цікавий і конкретний варіант:

— На Ярмарку шукаю роботу за спеціальністю інженера промислового та цивільного будівництва в якійсь проєктній організації. Натрапили з друзями на одну цікаву вакансію, нас запросили на співбесіду. Думаю, що той, хто хоче працювати, прийшовши сюди, зможе знайти щось для себе.

Після відкриття ярмарку за участю представників університету, служби зайнятості й профспілок у Політехніці також відбулося виїзне засідання Прес-клубу на тему „Сприяння працевлаштуванню випускників Національного університету „Львівська політехніка“. До обговорення долучилися заступники директора Львівського обласного центру зайнятості Василь Буртник й Оксана Іванчук, проректори Львівської політехніки Дмитро Федасюк і Богдан Моркляник, керівник відділу працевлаштування та зв'язків з виробництвом Політехніки Олег Логуш, заступник голови Об'єднання профспілок Львівщини Михайло Будзан, представники роботодавців Галина Верхолук (заступник директора з кадрів компанії „Jabil

circuit Ukraine“) й Андрій Шаповалов (начальник відділу кадрів ВАТ „Львівобленерго“).

Присутні говорили про важливість Ярмарку кар'єри, який „зводить“ працедавців і пошуковців роботи, про багатий досвід Політехніки у цьому напрямку. Як зазначила Оксана Іванчук, спільні для ЛОЦЗ і ЛП заходи є успішними завдяки зацікавленості вишу й особистій активності Олега Логуша. Останній розповів, що в 1994 році університет скеровував на роботу 8% випускників, а впродовж останніх семи років цей показник — понад 90%. Це, за словами Олега Іларійовича, результат випереджувальних заходів університету, мета яких — сприяти працевлаштуванню своїх вихованців (ярмарки кар'єри, заохочення результативної практики студентів, налагодження активних зв'язків із виробниками тощо).

А проректор Дмитро Федасюк розповів про університетські новації, покликані допомогти працедавцям і випускникам знайти одне одного, зокрема про систему „Випускник — працевлаштування“ (інформація про випускників — рівень знань, дипломні проєкти, практика тощо), яку саме тестують і можливості експлуатації якої продумують.

Ірина ШУТКА

погляд фахівця

28 червня — день народження української Конституції. Про „камені спотикання“ в Основному Законі, необхідність та обґрунтованість змін до нього і можливості залучення громадян до його творення — у розмові зі завідувачем кафедри політології Львівської політехніки доцентом Яриною Турчин, яка, власне, й досліджує проблему становлення українського конституціоналізму

Зміни до Конституції не матимуть жодного ефекту, якщо її щоденно порушувати

— Вважається, що наша Конституція відповідає європейським стандартам, вона одна з найгуманніших і створює можливість для розбудови держави. Чи є необхідність внесення змін в Основний Закон і яких саме?

— Насамперед потрібно чітко розмежувати поняття кризи законності та кризи конституціоналізму. Останньої в Українській державі немає (наша історія багата на конституційний досвід, починаючи від „Руської правди“ й продовжуючи Конституцією Пилипа Орлика, напрацюваннями 1917 — 1921 років). Натомість маємо кризу законності: норми Конституції нівелюються, на жаль, передовсім представниками органів державної влади.

Не лише окремі норми Конституції, а й законодавство України загалом потребують удосконалення. По-перше це стосується пропорційної виборчої системи (закріпленої, зокрема, законом від 7.07.2005 року), яка виявилася неефективною, бо мінімізувала можливість контролю громадянами своїх обранців, призвела до протистояння між місцевими і центральними органами влади. Друга проблема — дуалізм виконавчої гілки влади, її одночасне підпорядкування і Президентові, і Верховній Раді України.

Конституція — це найвища юридична формула, основа правової держави, тому найперша її функція — стабілізувати ситуацію. А це можливо лише якщо повноваження між трьома гілками влади чітко розмежовані. Бачимо, що зміни, внесені в Конституцію у 2004 році, не посприяли стабільності, адже до сьогодні відсутня ґрунтовна законодавча база для розмежування повноважень між державними інститутами. Також чимало норм Конституції (особливо загальні положення) декларують права, але не розшифровують, не деталізують їх. Деякі норми, насамперед соціальні, держава просто не спроможна забезпечити, а з другого боку — через недосконалість законодавства громадянин не має шансів відстояти свої конституційні гарантії в суді.

— Це якесь замкнуте коло...

— Так. Звідки воно взялося? Згадаймо червень 1996 року: Конституцію приймали в умовах жорсткого протистояння між парламентом і Президентом. І врешті ми отримали парламент із дуже слабкими повноваженнями, який фактично не міг контролювати Президента, уряд без політичних функцій і слабкий Конституційний Суд. У Конституції було багато прогалин, які згодом мали заповнити прийняттям приблизно п'ятдесяти законів. Здебільшого їх немає й до сьогодні. Тож зміни до КУ потрібні, але проблема не стільки в змінах чи в нормах Конституції, скільки в їх нівелюванні. І чи є гарантія, що пропонувані зміни міститимуть всі механізми розв'язання найгостріших проблем? Як будуть впроваджуватися конституційні нововведення? Це складні питання, їх вирішення залежить, насамперед, від рівня політичної свідомості й політичної культури національної еліти й суспільства. Ми можемо вносити зміни до Конституції хоч щодня, але це не матиме жодного ефекту, якщо їх щоденно порушуватимуть.

— Академік Ігор Юхновський наголошував, що в основу Конституції слід закласти принцип національної ідеї як основу політики всіх гілок влади і принцип раціонального розподілу повноважень між ними. Ви погоджуєтесь з цим? Може, щось додали б?

— Так, базу, серцем Конституції повинна бути національна ідея. Але складність у тому, що ні політичні сили, ні науковці не дійшли консенсусу щодо єдиного визначення змістового наповнення національної ідеї. Водночас маємо прийняти низку законів, які чітко регламентували б діяльність Президента, Кабміну, опозиції тощо і які б не трактували двояко.

Вважаю, що в основі нашої державної політики мають бути принципи українства й інноваційного розвитку. Принцип українства передбачає, що всі норми Конституції повинні відпові-

дати потребам, ціннісним орієнтаціям, ментальним характеристикам нашої нації. Лише тоді народ відчуватиме залученість до політичного, державницького процесу. Щодо засади інноваційного розвитку, то для суспільства, й насамперед представників державної влади, Конституція має бути своєрідними ліками від таких хронічних захворювань, як безвідповідальність, безсистемність, непрогнозованість, недалекоглядність.

— На адресу чинної влади звучать звинувачення в антиконституційних діях: у питаннях формування коаліції, російського Чорноморського флоту в Севастополі, гуманітарних ініціатив. Якими критеріями керуватися громадянинові в оцінці дій влади, будь-якої?

— Визначати відповідність чи невідповідність дій влади Основному Закону покликаний Конституційний Суд України. Але в його діяльності бачимо подвійні стандарти, незрозумілі орієнтири, взаємосуперечливі рішення. Тобто під сумнівом опиняється конституційність рішень КСУ! Це призвело до розчарування в суспільстві й недовіри до влади. Вважаю, Україна давно вийшла з правового поля, і це не проблема вчорашнього чи поза-вчорашнього дня.

— А коли це почалося?

— Думаю, безвідповідальність державної влади перед населенням — рудимент радянських часів. Перед впровадженням змін до Конституції вважаю доцільним широко обговорити такі дискусійні питання, як мовне, розташування військових баз інших держав на території України та ін. Адже рішення, в прийнятті яких суспільство братиме участь, будуть для нього легітимними, воно їх розумітиме й виконуватиме. Стосовно референдуму, тут важливо, щоб, по-перше, громадськість була широко й всебічно

конгрес української діаспори

Завтра завершує роботу III Міжнародний конгрес української діаспори „Діаспора як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті: сучасний вимір, проєкція в майбутнє“, який урочисто розпочав свою роботу вчора у львівській Опері

Світове українство знову у Львові

Ініціатор і невтомний організатор заходу — Міжнародний інститут освіти, культури і зв'язків з діаспорою Львівської політехніки. У роботі конгресу взяло участь понад 400 учасників з 28 країн світу. Найбільша делегація прибула з Росії. Розповідає директор Міжнародного інституту освіти, культури і зв'язків з діаспорою доцент **Ірина Ключковська**:

— Центральною подією конгресу стала науково-практична конференція. На ній йшлося про найрізноманітніші питання, серед яких найважливіше — механізми співпраці діаспори та її держави. На конгрес приїхало дуже багато поважних гостей, серед яких — Євген Чолій, президент Світового конгресу українців, Ярослав Хортяні, президент Європейського конгресу українців, Марія Шкамбара, голова Світової федерації українських жіночих організацій, Олег Зарубінський, голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, а також ключові особи з багатьох світових організацій.

долучилися міжнародні благодійні фонди „Україна-3000“, „Open Ukraine“, мережа заправних станцій ОККО, Інститут народознавства НАН України, а також президент Мистецького фонду імени короля Данила Степан Кубів, директор Львівського обласного Центру зайнятості Михайло Хміль, генеральний директор ТзОВ „Системи швидкого харчування“ Марк Зархін, який вже кілька разів підтримував наші акції. Велику допомогу в проведенні конкурсу надав і народний депутат України, керівник Благодійного фонду „Південний“ Петро Писарчук. Він, до речі, один із перших відгукнувся на наше прохання: запропонував учасникам конгресу нічліг у своєму готелі, підтримав фінансово й організував у Золочівському замку святкову вечерю для гостей із діаспори.

На пленарному засіданні ми також презентували проєкт „Українській освіті у Росії“ та збірник „Дослідження міграційних процесів в Україні“ — спільний проєкт із Всеукраїнським благодійним фондом „Запорука“.

Маємо ми й свою сенсацію: сьогодні, 24 червня, відбудеться вечір „Загублена у снігах Сибіру... Повернення“, присвячений пам'яті репресованої української акторки Ніни Певної, яку ми віднайшли за допомогою української громади у Сургуті. У цьому вечорі візьме участь Ганна Литвин з громади „Українська родина“ з Сургута, родина Певних зі США. Глядачі переглянуть виставу про актрису, яку підготували і беруть у ній безпосередню участь народний артист України Степан Глова та заслужена артистка України Леся Бонковська.

Також відкриті та працюють виставки, на яких усі зацікавлені можуть ознайомитися з видатним українцем-патріотом Пилипом Орликом, з діяльністю Мінського міського громадського об'єднання українців „Заповіт“, побачити українські національні сценічні костюми, фотовиставку Роксоляни Тим'як-Лончини „Вивіски у Львові: відмова від рідного“. Відбудеться також презентація мистецького видання „Соломія Крушельницька. Міста і слава“.

Головою програмного комітету цього річного конгресу є ректор Львівської політехніки професор Юрій Бобало, який має величезний авторитет серед світового українства. Керівники великих і менших світових організацій знають нашого ректора за його добрими справами. Вони дуже цінують те, що Львівська політехніка, попри те, що є університетом технічного спрямування, стоїть на міцних гуманістичних засадах. Саме тому підписано меморандум про співпрацю Львівської політехніки та Світового конгресу українців.

Сподіваємося, що ухвала, яку виробить наш конгрес, і яка дійде до органів законодавчої та виконавчої влади, матиме вагоме значення для подальшого розвитку зв'язків між діаспорою і Україною, адже українська діаспора, котра складає 20 мільйонів, — це інтегральна частина українського соціуму, невід'ємна частина нашої культури й історії.

Величезний авторитет серед світового українства має Львівська політехніка, яка стоїть на міцних гуманістичних засадах.

Допомогли нам в організації та проведенні конгресу наша Львівська політехніка, Львівська обласна державна адміністрація, Львівські обласна і міська ради, готель „Супутник“, представництво „Western Union“ в Україні, Почесне Консульство Республіки Литви у Львові. Цього року було дуже складно назбирати кошти. Загалом потрібної суми ми так і не набрали.

Окрім науково-практичної конференції, ми організували безліч інших цікавих заходів. Так, на урочистому відкритті конгресу нагородили дітей-переможців міжнародного літературно-мистецького конкурсу „Для тебе, Україно“. На конкурс надійшло п'ять тисяч робіт від 1021 дитини з багатьох міст України, Росії, Польщі, США, Канади, Вірменії, Грузії та ін. До нагородження переможців

в рамках проєкту „Україна і українці: цвіт нації, гордість країни“ відбулася акція нагородження зіркою „Патріот України“ людей українського зарубіжжя, які працюють задля процвітання України.

У Музеї Олени Кульчицької працює виставка художників-українців з Латвії „Світ у різноманітті“. Офіційно відкрили Сад світового українства, який посадили в Шевченківському гаї у квітні.

23 червня в актовій залі першого навчального корпусу Львівської політехніки відбувся вечір „У родинному колі“, в якому взяли участь колективи художньої самодіяльності з Естонії, Латвії, Білорусії, Словаччини. Долучився до цієї події й лавреат Національної премії ім. Т. Шевченка, Герой України Василь Зінкевич, який добровільно взяв участь у цій акції.

Підготувала Катерина ГРЕЧИН

за наукою — до Шевченка

Пропонуємо увазі читачів твір випускника Національного лісотехнічного університету України, колишнього кореспондента „Аудиторії“, який здобув друге місце у конкурсі „Шевченко-фесту“

„Якби ви вчилися так, як треба...“

Один студент, котрий із відзнакою закінчив престижний вищий навчальний заклад, здивував своїх друзів-студентів та й викладачів, треба сказати, теж. А вже як був здивований його вчитель, професор! Студент був найкращим його учнем, надією та сподіванням, перед яким відкривалися чудові перспективи. А можливо, він бачив у ньому свого наступника, продовжувача славетної школи, який з часом перевершить свого вчителя?

Але той студент відмовився від кількарічної стипендії та стажування за кордоном у найкращих європейських університетах, не захотів залишитися в столиці, а вирішив повернутися у свою провінцію. Аргументи: Батьківщина потребує його сил, натхнення та праці, він любить її і в скрутний час мусить бути поруч зі своїм народом.

Для більшості такий вчинок незрозумілий. Люди роками вичікують шансу, аби вирватися із трясовиння та безнадії. Сьогодні, за неофіційними даними, п'ята частина населення України перебуває за кордоном на заробітках. Їдуть поїздами та автобусами, летять літаками та плывуть на кораблях. Протискаються у всі щілини та шпарки, правдами та неправдами, легально та нелегально, назавжди чи хоча б на скільки вийде. Аби віддати комусь усе, що маємо: силу рук, розум, вроду, гідність. А вже ті, кому вдалося там залишитися, нехай навіть на задвірках благополучної ситої Європи (чи світу), хизуються і дивуються, як це можна нам жити з такими зарплатами, свавіллям чиновників та безправ'ям.

Але повернімося до того студента. Чи не пожалкував він про своє рішення? Чи не вивітрилася романтика молодості під тиском невблаганної дійсності? Тут варто внести ясність і назвати обставини та імена героїв: студентом був Тарас Шевченко, його учителем — знаменитий художник Карл Брюлов, а навчальним закладом — Академія мистецтв у Санкт-Петербурзі.

Що ж чекало Тараса на Батьківщині? Спочатку захоплення і радісний прийом. Місцеві панічі один перед одного запрошували його гостити в своїх маєтках. Хвалили і тисли руку. Бо так було модно. Але щойно його неопубліковані, переказані та переписані, вистраждані

вірші про поневіряння українського народу потрапили до рук царських прислужників, як більшість із недавніх знайомих відвернулися від автора.

З точки зору скептиків та прагматиків нічого доброго із нестандартного рішення повернутися в Україну в Шевченка не вийшло. Грошей він не нажив, хорошого життя не пізнав та й омріяну хатину на березі Дніпра із вишневим садком не збудував. А далі взагалі повний жах — десять років виправної служби простим солдатом у безкрайній Азії, ще й без права писати і малювати. Десять років! В самому розквіті творчих сил. Десять років, що підірвали здоров'я та перешкодили повноцінній творчій діяльності.

Але Шевченко сказав: „Караюсь, мучуся, але не каюсь...“ і залишився чесним перед собою, Україною та нащадками. Він став Пророком, що спонукав поневолений народ підняти голову. Найбільшим поетом, який змусив (і змушує) багато поколінь українців задуматися над долею своєї Батьківщини, національною ідентичністю та жертвоністю.

Минуло століття і ще десятки років, а ми і далі не можемо навести лад в своєму домі. Дивно, просто лячно, наскільки слова, написані Шевченком, відображають сьогодення. Хто

не читав або давно читав, раджу ще раз перечитати хоча б один вірш, щоб зрозуміти, що в нашій свідомості мало що змінилося.

*Доборолась Україна
До самого краю.*

*Гірше ляха свої діти
Її розпинають.*

*Замість пива праведную
Кров із ребер точать.*

*Просвітити, кажуть, хочуть
Материні очі...*

Чим не опис сьогодення? Ставлення можновладців до народу. Гроші — ось їхній бог (золоте теля), ідол та вершитель правосуддя. А ось геній та велич великого українського Пророка, який через віки дивиться і попереджає нас:

Оглухли, не чують;

Кайданами міняються,

Правдою торгують.

І Господа зневажають, —

Людей запрягають

В тяжкі ярма. Орють лихо,

Лихом засівають,

А що вродить? побачите,

Які будуть жнива!

Схаменіться, недолюди,

Діти юродиві!

Пригадую один із нещодавніх Шевченківських вечорів у філармонії. Вітер з неймовірною силою дув в обличчя, заповзав за комір та попід куртку. Сипав лапатий сніг і відразу танув на наших очах. Машины пролітали на всій швидкості по калюжах, обливаючи перехожих зливою брудної холодної води.

Основний контингент, що зібрався на урочистий вечір — інтелігенція. Багато людей поважного віку. Акуратні, але старомодні вбрання. Як ці люди були не схожі на ту публіку, що ходить на концерти модних виконавців! До якого стану довели нашу інтелігенцію, вчителів, викладачів, культурних працівників! Словом, це був концерт для бідних.

Виступали інструментальні ансамблі, і бандуристки, і хор. Я й забув як гарно може співати хор! А ще читали Тарасові поезії. Мовби написані про сьогодені. Ті ж самі сини України, що роздирають її на шмаття, а простий люд як мучився, так і мучиться, ніби й не минуло сто п'ятдесят років. Нічого

не змінилося. Так, зовнішні ознаки, антураж, декорації, але не сутність. Болісні, вистраждані слова.

А ще професор-шевченкознавець довго і цікаво розповідав про Тараса. Як мало ми знаємо про Шевченка, нікчемно мало! Чому ми не вміємо любити Україну так, як він? Чому не хочемо жертвувати собою? Коли, нарешті, заживемо так, щоб не було соромно перед своїми великими прадідами? Наші знання поверхневі, уривчасті, не глибокі.

*Якби ви вчилися так, як треба,
То й мудрість би була своя.
А то залізете на небо:
„І ми не ми, і я не я.
І все те бачив, і все знаю,
Немає ні пекла, ані раю,
Немає й Бога, тільки я!
Та куций німець, узловатий,
А більш нікого!..”*

А чи всі були в Каневі, на Тарасовій могилі? Багато моїх знайомих бували і в Парижах, і в Римі, і в Відні. А на Тарасовій горі чомусь ні...

Отак і живемо: хто витискає із бідного люду все до останньої краплі, краде безбожно, плює на закони та не визнає жодних національних інтересів, окрім своїх власних; хто, стиснувши зуби, мовч-

ки працює, не втрачаючи віри в достойне майбутнє на своїй землі; хто, втомившись боротися з вітряками, шукає кращої долі, поневіряючись по світах; хто тікає подалі від міста і самодурів-чиновників, ближче до землі та природи; хто шукає розради в пляжній, все глибше опускаючись у провалля...

Шевченко, його поезія, життєвий приклад актуальні сьогодні не менше, ніж сто п'ятдесят років тому. Необхідно розбудити, відновити, поживавити інтерес до творчості Тараса — не поверхневий, а вдумливий, глибокий. А там, дивись, і запалає вогонь братерства, єднання, любови. Суспільство, всі разом і кожен зокрема, здатні змінити стан речей та відкинути іржаві пережитки совкової системи разом із примітивними політиками, що так і не навчилися мислити та діяти по-новому.

*І забудеться срамотня
Давня година,
І оживе добра слава,
Слава Україні,
І світ ясний, надвечірній
Тихо засяє...
Обніміть же, брати мої,
Молю вас, благаю!*

Тарас БОНДАРЕНКО

погляд фахівця

Зміни до Конституції не матимуть жодного ефекту, якщо її щоденно порушувати

→ Закінчення. Початок на б с.

поінформована, щоб добре орієнтувалася в поточних політичних процесах, розуміла їх, врешті могла прийняти об'єктивне рішення. А по-друге, щоб результати народного волевиявлення були реально враховані.

— В одній зі статей Ви зазначали, що конституційні зміни — справа фахівців, але до цього процесу слід залучати й інститути громадянського суспільства і студентську молодь. Як саме?

— Насамперед через механізм широкого громадського обговорення — на рівні вишів, наукових установ, провідні фахівці яких можуть створити законопроектну базу, враховуючи науково-методологічні підходи, раціональну потребу. І ці підсумки обговорення влада має взяти до уваги. Також варто врахувати багатий досвід минулого: деякі ідеї актуальні, навіть прогресивні, й для нашого дня.

— Чи не щодня зіштовхуємося з порушеннями КУ, нерідко представники владного олімпу трактують її норми по-своєму, виявляють зневагу до них чи ігнорують їх. Якщо говорити про зміни у ставленні до Конституції, як Ви гадаєте, звідки вони мали б розпочатися — знизу (від окремого громадянина) чи згори (від представників влади, політиків)?

— Думаю, все-таки знизу. Ініціатором будь-яких змін завжди повинно бути суспільство — це ознака правової демократичної держави. Саме воно спільно з дієвою опозицією має контролювати владу. Тільки тоді вона буде легітимна, правовідповідальна й ефективна. А це залежить від кожного громадянина: його політичної активності, здатності до об'єднання, постійного нагадування владі про себе, вмінні доводити справу до кінця, зокрема не лише декларувати свої вимоги, а й контролювати їх виконання з боку влади.

Спілкувалася Ірина ШУТКА

наш календар

26 червня — Міжнародний день боротьби з наркоманією та незаконним обігом наркотиків.

27 червня — День молоді.

28 червня — День Конституції України.

Пам'ятні дати

24.06.1497 — венеціанський мореплавець Джованні Кабото (Джо Кабот) відкрив Канаду.

24.06.1793 — у Франції прийняли першу в історії людства республіканську конституцію.

24.06.1894 — ухвалили рішення про відновлення Олімпійських ігор.

24.06.1914 — народився Мирослав-Іван Любачівський, Патріарх Української Греко-Католицької Церкви.

25.06.1886 — народився історик, академік Іван Крип'якевич.

25.06.1957 — помер український художник Осип Курилас.

26.06.1976 — помер талановитий український графік Василь Касіян.

26.06.1954 — під час повстання у більшовицькому концтаборі в Кінг'їрі знищено пів тисячі українських жінок-політ'в'язнів.

26.06.1987 — Генеральна Асамблея ООН ухвалила рішення відзначити цей день як Міжнародний день боротьби з наркоманією.

27.06.1964 — у Вашингтоні відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку.

28.06.1577 — народився Пітер Пауль Рубенс, фламандський живописець.

28.06.1911 — помер Архип Тесленко, український письменник.

28.06.1996 — Верховна Рада України ухвалила Конституцію України.

29.06.1681 — народився Феофан Прокопович, громадський діяч, письменник і публіцист, автор трагікомедії „Володимир“.

29.06.1900 — народився Антуан де Сент-Екзюпері, французький письменник, військовий пілот.

29.06.1938 — помер генерал Мирон Тарнавський — колишній Головнокомандувач УГА.

30.06.1907 — народився генерал Роман Шухевич („Тарас Чупринка“), Голова Бюро Проводу ОУН (б), Головний Командир УПА.

30.06.1941 — у Львові проголошено Акт відновлення Української Самостійної Держави. Створено уряд під проводом Ярослава Стецька.

вище розпорядження

Молодь — у Верховну Раду!

14 червня цього року Голова Верховної Ради України Володимир Литвин видав розпорядження „Про Молодіжну громадську раду“.

Головна мета створення Молодіжної громадської ради (МГР) — залучення молодіжних організацій до діяльності Верховної Ради України та її органів, створення можливостей для врахування позиції молоді, в тому числі під час підготовки питань до розгляду на засіданнях ВРУ.

Впродовж місяця апарат Верховної Ради має підготувати пропозиції щодо персонального складу Молодіжної ради. А у перший пленарний тиждень сьомої

сесії ВРУ підготувати та провести перше організаційне засідання МГР.

Молодіжна рада буде консультативно-дорадчим органом, який функціонуватиме на громадських засадах при Голові ВРУ. Метою діяльності МГР має бути сприяння реалізації державної політики з урахуванням інтересів молоді в усіх сферах суспільного життя.

Склад МГР формуватиметься з представників всеукраїнських молодіжних громадських неурядових організацій, що зареєстровані в Україні та здійснюють свою діяльність відповідно до законодавства.

круглий стіл

Задля вирішення проблем

У Києві 17 червня відбувся круглий стіл на тему „Найважливіші проблеми студентів: сучасний стан їх розв'язання“.

Студенти, представники молодіжних громадських організацій, зокрема Національного студентського союзу, обговорили можливі шляхи розв'язання найбільш важливих студентських проблем. Під час обговорення акцентували на виконанні положень Закону України „Про вищу освіту“ щодо питань студентського самоврядування, особливо в частині виділення фінансування на забезпе-

чення діяльності органів студентського самоврядування. Також дискутували на теми: сучасний стан студентських гуртожитків; система платних послуг у вищих навчальних закладах; неконтрольоване збирання коштів за виготовлення дипломів про вищу освіту; незаконне вимагання з боку адміністрацій вищих навчальних закладів довідок про працевлаштування випускників вишів; незаконна затримка видачі дублікатів студентських квитків (особливо в час літніх та зимових канікул).

ініціатива нардепа

Степан Давимука підтримує студентське самоврядування

Народний депутат України, заступник Голови Комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України Степан Давимука звернувся до Віце-прем'єр-міністра України Володимира Семиноженка з проханням дати доручення Міністерству освіти і науки України про створення робочої групи з представників зацікавлених міністерств і відомств, лідерів провідних органів студентського самоврядування вишів України, представників студентських громадських організацій.

Мета ініціативи — посилити участь органів студентського самоврядування в питаннях управління вищим навчальним закладом.

Ця комісія мала б підготувати типові правила внутрішнього розпорядку в студентських гуртожитках вищих навчальних закладів; типові угоди на поселення студента у студентський гуртожиток; порядок розрахунку вартості проживання

в студентському гуртожитку; санітарних норм проживання в гуртожитках; типовий штатний розпис студентського гуртожитку.

Також народний депутат звернувся до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова з проханням виділити Постановою Кабінету Міністрів України кошти на надання роботодавцям дотації для забезпечення молоді першим робочим місцем відповідно до Закону України „Про забезпечення молоді, яка отримала вищу або професійно-технічну освіту, першим робочим місцем з наданням дотації роботодавцю“. Окрім цього, дати доручення Міністерству праці та соціальної політики України розширити перелік професій та спеціальностей, за якими роботодавцям може надаватися дотація для забезпечення молоді першим робочим місцем.

Сторінку підготувала
Наталія ПАВЛИШИН

коротко

Львів вшанував невинно убієнних в часи тоталітарного режиму.

Вдень 20 червня на площі Шашкевича біля пам'ятника жертвам комуністичних злочинів відбувся мітинг-реквієм. А ввечері львів'яни взяли участь у молебні за загиблих під час Голодомору 1932 — 1933 років, який відбувся на проспекті Свободи біля пам'ятника Т. Шевченкові. Світова акція „Не дай згасити свічу пам'яті“, яка розпочалася у столиці 19 червня біля Меморіалу пам'яті жертв голодоморів в Україні, пройде ще у 32 країнах світу і завершиться у Києві в листопаді 2010 року.

У рамках Всеукраїнської акції

„Вчимо історію разом!“ 20 червня на площі Ринок у Львові пластуни разом із перехожими зібрили пазл розміром шість на вісім метрів (138 частин), який розповідає про історію українського війська від часів Київської Русі до минулого століття. На пазлі зображено вояків різних епох — Київської Русі, Запорізької Січі, карпатського опришка, січового стрільця, вояка Української Народної Республіки, Української Галицької Армії, Карпатської Січі, І Українського фронту, УПА та анотацію. Пластуни вже склали цей пазл в Тернополі, Івано-Франківську, Чернівцях, Ужгороді, Острозі.

На Львівщині близько 50 000 людей числяться у Львівському обласному центрі зайнятості.

Понад 48% з них — це молодь віком до 35 років: випускники ВНЗ та закладів професійно-технічної освіти. За сприяння Львівського обласного центру зайнятості кожен третій із них працевлаштовується. Все залежить від активності людини на ринку праці.

Розважально-спортивні заходи у межах святкування Дня молоді відбудуться 27 червня у Львові

на території дитячої кінно-спортивної школи „Буревісник“, серед них — козацькі забави, взяти участь в яких матимуть змогу всі охочі.

За матеріалами інформгентств

вибери, що любиш

Студентське літо політехніка

У Львівській політехніці дбають не лише про належні умови для навчання студентів, але й про їх дозвілля. Традиційно влітку політехніки мають можливість оздоровитися та відпочити на морських базах „Політехнік-1“ (Алушта) та „Політехнік-3“ (Коблево, Морське). А для тих, хто полюбляє гірські краєвиди, функціонує відпочинкова база „Політехнік-2“ (Славське). Окремий вид відпочинку запланований для тих студентів, яким подобається поєднувати приємне з корисним — археологічні розкопки.

Гори, море, сонце...

Кожен студент Львівської політехніки за період навчання має можливість по одному разу відпочити на кожній із трьох табірних баз університету. Щоправда, перш за все путівки отримують ті, котрі мають високий рейтинг у навчанні, беруть активну участь у громадській роботі, є учасниками різноманітних наукових конференцій, перемагають в олімпіадах. Активісти мають шанс отримати путівки повторно.

— Всі студенти державної форми навчання мають право на здешевлення путівок, — наголосив заступник голови Колегії та профкому студентів і аспірантів Анатолій Ігнатович. — Якщо повна вартість путівки становить 2325 грн., то студенти, які їдуть в Алушту, платять 640 і 470 грн. (залежно від корпусу, в якому проживають), а ті, що їдуть в Коблево, — 440 грн. Така ціна встановлена згідно з чинним стипендіальним фондом і дає можливість студентів самостійно оплатити відпочинок. Програма відпочинку на усіх базах дуже різноманітна. Щороку Колегія та профком студентів і аспірантів скеровує туди культторгів, здебільшого це переможці та лавреати „Весни політехніки“, які організують дозвілля молоді. Допомагають також і ті студенти, які потрапили на відпочинок повторно, бо здебільшого це люди, які мають досвід роботи з публікою, вміють успішно організувати цікаву програму. Їх призначають також відповідальними за порядок на базах.

— Ми намагаємося якомога більше урізноманітнити дозвілля студентів, — розповів голова оздоровчого відділу Львівської політехніки, голова табірної ради „Політехнік-1“ Дмитро Симак. — На території бази організуємо дискотеки, спортивні вечори, домовляємося про екскурсії, здешевлення цін на них, забезпечення транспортом. Позитивно й те, що ми знаємо один одного, маємо спільні інтереси. Це також неабияк сприяє уникненню конфліктних ситуацій.

Зокрема, на базі „Політехнік-3“ найбільш насиченим різноманітними заходами є останній, третій, заїзд.

— Цього літа, вже п'ятий рік поспіль у Морському пройде Всеукраїнський пленер органів студентського самоврядування, — поділився планами Анатолій Ігнатович. — Туди з'їдуться близько п'ятдесяти студентських лідерів із різних регіонів України, а також іноземні гості.

Традиційно про здоровий відпочинок усіх відпочивальників бази „Політехнік-1“ піклуватиметься кафедра фізичного виховання. Спортивна програма розрахована на будь-який смак — це загартування, плавання (чудова можливість опанувати водну стихію), різноманітні ігри з м'ячем — волейбол, баскетбол, міні-футбол; настільний теніс, бадмінтон.

— В рамках кожного заїзду ми проводимо між відпочивальниками змагання з дев'яти видів спорту, — розповів доцент кафедри фізичного виховання Арнольд Прохоров. —

Також організуємо спортивні вечори, спортивне свято на День Незалежності.

Щоправда, як розповів Арнольд Андрійович, є ряд проблем, які ускладнюють ефективну роботу. Перш за все, це застаріла спортивна база: там, де колись було гумове покриття, зараз не залишилося навіть асфальту, а лише бетон, який страшенно нищить спортивне взуття.

— Я вже неодноразово пропонував як альтернативу пісок, — наголосив викладач. — Багато видів спорту можна грати на піску, але є проблема із його завезенням і збереженням.

Та чи не найбільшою проблемою є пасивність самих студентів.

— Студенти не хочуть вести здоровий спосіб життя, — обурюється Арнольд Прохоров, — вони надають перевагу відпочинку в барах, кафе, на дискотеках, який не обходиться без алкоголю. За десять днів деякі студенти так „відпочинуть“, що, повернувшись додому, мусять ще довго відходити від цього.

Приємне з корисним

Для тих, хто не має можливості чи просто втомився від морського відпочинку, Політехніка пропонує чудову альтернативу — археологічні розкопки. Вже традиційно Колегія та профком студентів і аспірантів спільно з Інститутом українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ, зокрема, відділом археології візьмуть участь у щорічних археологічних розкопках та експедиціях.

— Цьогоріч розкопки проходять в Тернопільській області в селах Пронятин та Ігровиця, — розповів заступник голови комісії з науки Колегії та профкому студентів і аспірантів Львівської політехніки Володимир Шепітчак, — там студенти шукатимуть пам'ятки часів палеоліту

Впродовж місяця працюватиме декілька студентських груп. Долучитися до розкопок можна в будь-який час, єдиною умовою є те, що термін участі має бути не меншим, ніж п'ять днів. Вже є 20 охочих політехніків. Але судячи з минулорічного досвіду, можна сподіватися, знову долучаться студенти з Тернополя, Києва, Хмельницького, Криму.

Окрім так званої наукової діяльності, студенти матимуть можливість й добре відпочити на березі річки та відвідати найцікавіші пам'ятки цього краю.

Наталія ПАВЛИШИН

на часі

Проректор із навчально-виробничої роботи Володимир Крайовський запевняє, що всі ремонти у студмістечку виконають на 100 відсотків. А заступник директора студмістечка Ігор Якубовський нагадує студентам, що вони мусять перепоселитися

До нового навчального року готуються вже сьогодні

Побілки, нові меблі, вікна, двері

Як розповів заступник директора студмістечка з господарських питань Андрій Дмитрук, поточні ремонти в Політехніці проводять завжди, хоча не так швидко, як це хотілося б. Доводиться часто замінювати змішувачі, що виходять із ладу, розбиті шиби. Щоліта білять кухні та інші приміщення загального користування. Цього року вже встигли це зробити в гуртожитках № 3 і 10, а в гуртожитку № 11 побілку саме закінчують. На черзі — решта гуртожитків. За словами пана Дмитрука, в студентських кімнатах регулярно міняють на нові старі кухонні плитки і меблі — табуретки, столи, шафи, ліжка та матраци.

— Надворі літо, тому нарешті ми розпочали замінювати дах гуртожитку № 1. Тепер закінчуємо другу чергу заміни вікон у гуртожитку № 8, а на другому — третьому поверхах гуртожитка № 11 це вже зробили. В усіх гуртожитках вдалося встановити нові теплові вузли, — розповідає Андрій Григорович.

Заступник директора студмістечка зі студентських питань Ігор Якубовський повідомив, що вперше за багато років влітку обіцяють увімкнути гарячу воду. Він наголошує, що студенти мусять знати: гарячу воду перекиває не студмістечко, це комунальники вимикають теплоносій.

Цього літа у гуртожитку № 3 планують установити систему водного тиску, завдяки якій воду зможуть мати мешканці верхніх поверхів. Керівництво студмістечка наголошує, що все заплановане можна буде здійснити лише тоді, коли вчасно отримають кошти, бо процедура їхніх надходжень досить складна.

Проректор Політехніки Володимир Крайовський гарантує, що всі ремонтні роботи, які затвердили на Вченій раді, будуть здійснені, але далеко не всі вдасться реалізувати впродовж одного літа. Скажімо, запланований капітальний ремонт гуртожитка № 1 розпочали з даху. Наступного року замінюватимуть мережі. Подібне буде у гуртожитку № 5. Цього року тут замінять вікна та систему опалення, а наступного — продовжать роботи з капітального ремонту.

За словами Володимира Ярославовича, в гуртожитку № 3 кухонні газові плити замінять на електричні. Це вже зробили в більшості гуртожитків. Гуртожиток № 4 капітально ремонтуватимуть тоді, коли надійдуть цільові кошти, позаяк ця будівля потрапила до державної програми підготовки до Євро-2012. У гуртожитку № 9 доведеться частково ремонтувати дах і замінювати вікна. Цього літа в гуртожитку № 12 завершать замінювати електромережу, а на гуртожиток № 15 очікує блок вхідних дверей.

Володимир Ярославович каже, що відбудуться й інші приємні зміни. У гуртожитку № 10 цього літа завершать переобладнувати світлові кишені на житло для студентів ІПДО, а кімнати, де мешкали курсанти Академії сухопутних військ, переобладнають на житло для приїжджих. Натомість до кімнат у гуртожитку № 11, що досі були готельними, відтепер поселятимуть студентів.

Також у студмістечку очікується благоустрій території. Планують відремонтувати дорожнє покриття вздовж гуртожитків №№ 7, 9, 3. А біля гуртожитка № 7 обладнають спортивний майданчик.

Перепоселятимуть лише дисциплінованих та успішних

У студмістечку почалося перепоселення студентів, які вже тут мешкають. Ігор Якубовський наголошує, що цьогоріч правила поселення ті ж самі, що й торік, і нагадує, що студенти, які отримали 25 і більше штрафних балів, наступного року в гуртожитку не проживатимуть. Приблизно 70 студентів за грубі дисциплінарні порушення змушені виселитися впродовж двох тижнів. Майже стільки ж порушників не зможуть мешкати в гуртожитках наступного навчального року. Виселяють студентів за нетверезий стан, куріння, вживання наркотиків тощо.

— Ті порушники, котрі набрали мало штрафних балів і відпрацювали їх на прибиранні території або виконуючи якусь іншу роботу, повернули собі право на проживання в гуртожитку. Адже наше завдання — не карати, а домагатися дисциплінарного порядку, застосовуючи певні виховні методи, — пояснює заступник директора студмістечка.

А чемні студенти, які хочуть надалі мешкати в гуртожитку, повинні написати заяву на ім'я заступника директора з виховної роботи свого інституту. Це треба зробити обов'язково, адже якщо людина не напише заяву, це означає, що житла вона не потребує.

При перепоселенні зважатимуть не лише на дисциплінованість мешканця, а й на його успішність, адже тих, що мають понад дві академзаборгованості, виселяють із гуртожитка. Також, як завше, перевагу в перепоселенні матимуть ті, чия домівка далі ніж за 50 км. Щодо шестикурсників, то їх селитимуть після індивідуальної співбесіди, на якій з'ясують, чи вони потребують мешкати в гуртожитку до закінчення навчання, чи можуть обійтися тимчасовим проживанням, коли приїжджатимуть на консультації.

Світлина Ірини Мартин

Гратуляції

Те, що музика є потребою людини, посередницею між розумом і почуттями, переконав виступ камерного оркестру Львівської політехніки „Polirhonia“. Концерт із промовистою назвою „Від Баха до Бітлз“ задовольнив найвимогливіші смаки публіки

В обіймах поліфонії

Світліни Тетяни Пасович

Послухати добру музику в доброму виконанні — очистити душу від пилу повсякдення. Таке очищення за допомогою творів Баха, Вівальді, українських та зарубіжних класиків-композиторів 17 червня в Будинку органної та камерної музики запропонував оркестр „Polirhonia“. Керував оркестром Назарій Яцків, володар гран-прі IV Всеукраїнського конкурсу диригентів, а вела концерт з. а. України Ірина Швайківська. Оголошення кожного концертного номеру акторка супроводжувала оригінальною поетичною підводкою, але коли право голосу отримували скрипки, віолончель, фортеп'яно, флейта, ставав зрозумілим вислів Едварда Гріга „слова інколи потребують музики, але музика не потребує нічого“.

Загальні інструментальні виступи оркестру поєднувалися із сольними: соло на скрипці виконували Михайло Романишин, студент другого курсу ІМФН, й учениця музичної школи ім. С. Крушельницької Таїсія Кулик, на флейті — студентка-другокурсниця ІКНІ Христина Андрусів. Крім того, слухачів вразили потужним вокалом Олег Лихач, випускник Львівської політехніки, з. а. України, та Іванна Комаревич, солістка заслуженої академічної капели України „Трембіта“.

Колектив, створений торік із ініціативи ректора Львівської політехніки Юрія Бобала, на ура пройшов перше бойове хрещення! Власне цей виступ в Органному залі став своєрідним творчим звітом за рік його відродження.

Чому відродження? Бо більш ніж пів століття тому (1951 р.) серед колективів творчої самодіяльності

Політехніки з'явився симфонічний оркестр, основу якого склали студенти, випускники та викладачі, які мали середню музичну освіту й любили класичну музику. Фестивалі, урядові концерти, нагороди... Оркестр мав неабиякий успіх. Його вважали одним із найкращих студентських колективів колишнього Союзу. Весна-літо минули під знаком гастролей, і в 1960 році оркестр отримав звання народного. На той час у його складі було близько ста осіб, усі диригенти, концертмейстр були професіоналами своєї справи. Однак 80-ті роки внесли свої корективи — оркестр розпався...

А сьогодні ми знову чуємо чарівні звуки і гратулюємо новому оркестру, формуванню якого Народний Дім „Просвіта“ розпочав у лютому 2009-го, а вже навесні він вперше виступив на

Шевченківському концерті в Органному залі. Наразі оркестр є камерним, у планах — стати симфонічним.

— Я не очікував таких швидких результатів, — зізнався „Аудиторії“ після концерту ректор Юрій Бобало. — Коли ми почали створювати симфонічний оркестр, розраховував, що на його реанімацію піде не менше двох-трьох років... Мабуть, це завдяки старанням директора НД „Просвіта“ й диригента я помилився у прогнозах. Та в мене є одне „але“: я хотів би залучити до оркестру більше людей, які колись працювали у старому колективі (зараз у ньому зі „старих“ Мирон Колянковський, Ігор Кульчицький, Ростислав Дейнека, Орест Возняк — Н. Я.), щоб зберегти спадкоємність традицій.

Наталія ЯЦЕНКО

коротко

В арт-кав'ярні „Квартира 35“ Етноклуб Набутків та МО „Дзига“ 15 червня презентували вечір кобзарсько-лірницької традиції „Ярослав Крисько та друзі“. У програмі вечора був традиційний кобзарський репертуар XVII — XIX ст.: канти, псалми, думи, балади.

Перше місце у цьогорічному десятому ювілейному Всеукраїнському конкурсі „Коронація слова“ в номінації „Романи“ отримала Ярослава Бакалець за роман „Від сьомого дна“. Книжка розповідає про останні дні життя Богдана

Хмельницького та боротьбу козацької старшини за владу після його смерті. Друге місце у цій номінації має Тимур Литовченко за роман „Орлик, син Орлика“, третє — Мирослава Замойська за роман „Гонимарник“.

У Національному музеї ім. А. Шептицького 18 червня відкрили виставку, приурочену до 70-річчя від дня народження заслуженого діяча мистецтв України Тараса Левківка. У п'яти залах музею — 80 композицій із глини та дерева, які митець зробив за останні чотири роки.

За матеріалами інформагентств

ОСОБИСТІСТЬ

Юрій Чушак все встигає: успішно освоювати ази навчання на архітектурі, грати в театрі, мати десяток карколомних хобі... Йому точно не нудно жити!

Таємниця цікавого життя — в активності

Про студію

— **Як Ви прийшли в „Хочу“?**

— Я родом зі Стрия, ходив там у музичну школу, а після закінчення загально-освітньої школи поставив собі за мету спробувати сили в театральній студії. Про театр-студію „Хочу“ дізнався від подружки Насті Єжель, також студентки ІАРХ, з якою познайомився в гуртожитку № 8, де я живу. Пішов, записався... Прийняли мене не відразу, був справжній кастинг. Мене посадили на крісло посередині величезного залу, треба було розказати віршик. І тут від хвилювання я забув все, що знав! Якимось дивом згадав „Якби ви знали, паничі“. Ірина Йосипівна, режисер театру, звісно, розкритикувала мене і взялася за моє „виправлення“ (сміється).

— **Що Вам подобається в студії?**

— В студії, можна сказати, сформувалася компанія „ветеранів“, як ми кажемо, — це ті люди, які ходять сюди 3 — 4 роки, вони вже побували на багатьох фестивалях. Я „вписався“ в цю компанію, і вона мені дуже подобається! Подобається атмосфера й акторська гра також дуже подобається...

— **Коли Ви вперше вийшли на сцену Політехніки?**

— Коли було 140 років „Просвіті“. Я виступав в актовій залі. Так хвилювався, аж ноги підкошувалися! Тоді тільки два тижні минуло, як я прийшов у студію, і мене вибрали ведучим — це мало бути моїм „бойовим хрещенням“. О-ох, після того, як я вийшов із тієї зали, я нічого не пам'ятав — що я робив, як говорив, а колеги сміялися, вітали! Далі були різні постановки, літературно-мистецькі композиції, вертепи, читання поезії. Сьогодні відчуваю себе на своєму місці. Один із трьох Чоловіків у „Самогубстві самотності“ — моя перша справжня роль, яку я вже граю рік. Зіграв також Квазімодо на минулорічній „Весні...“, взагалі мрію зіграти якнайбільше ролей!

Про себе

— **Ви виступали 13 червня в ТЮЗі, які враження?**

— Це великий здобуток для нашого театру. Все зовсім по-іншому, аніж

Софія Матвій

на виступах у Політехніці чи десь на фестивалі. Тут ти вже відчуваєш себе професійним актором. Велика сцена — це вже реалії життя актора, коли ти платиш за оренду, і в залі зовсім незнайомий глядач... Зал був доволі заповнений, особисто для мене це було великим відкриттям і, судячи з розмов після вистави, для всіх „хочистів“ теж.

— **Що скажете про своїх друзів-студійців? Які вони? Можливо, Вам хтось імпонує як актор, є для Вас прикладом?**

— Кожен із них є особистістю. Нині бачу, що в студії зібралися особливі люди, небайдужі, які дійсно прагнуть донести щось до глядача. Крім Ірини Йосипівни, нашого режисера, наставника та натхненника, з самого початку для мене прикладом є Антоній Мельник (аспірант ІКНІ) — він у мене асоціюється з подачею голосу. Дівчата в нас талановитіші, ніж хлопці (сміється), вони в нас завжди супер!

— **Маєте якийсь девіз?**

— Відколи я прийшов у театральну студію, той девіз — хочу! Хочу якнайбільше встигнути за життя. Мені вже

скоро 20 років, і я задумався, що ще не так багато досяг... Вдається поєднувати участь у театральній студії та навчання. Я дуже хотів би грати в якійсь музичній групі, планую на наступний навчальний рік реалізувати своє бажання.

— **Які ще маєте хобі, таланти?**

— Люблю грати на гітарі, вчуся грати на скрипці, люблю гірські лижі, скелелазіння, альпінізм, люблю малювати! А ще велоспорт люблю дуже і байдарки.

Про майбутнє

— **Зараз кінець навчального року, які плани на майбутнє?**

— Я закінчую другий курс, студентське життя в розпалі! Колись думав, як закінчу Політехніку, піду в якусь архітектурну фірму чи спробую свою заснувати. Однак вирішив так далеко не заглядати, хто його зна, яким буде те майбутнє, треба просто жити кожним днем.

— **Зараз Ви готуєте нову виставу. Що це буде за п'єса?**

— Ми зараз збираємося на фестиваль „Драбина“ і на „Фортмісію“, а відразу після приїзду будемо працювати над постановкою, вона називається „Фуршет після вистави“. Там такий суперовий сценарій! Якщо нам вдасться його відіграти, це буде чудово! Ми дуже довго чекали від автора п'єси дозволу на постановку і нарешті його отримали. Ідея вистави така, що ми приблизно десять хвилин граємо Шекспірівську п'єсу „Отелло“, потім куліси закриваються, відкриваються — і ми виходимо на поклони... Далі — побачите ☺. Я там граю Касіо, це такий „звабник жінок“ (сміється).

— **Що Ви хотіли б побажати читачам „Аудиторії“?**

— Можливо, прислухатися до мого девізу (усміхається), більше хотіти, більше встигати, не марнувати своє життя. Коли я не сиджу цілий день у гуртожитку, а йду в театральну студію — з'являється так багато емоцій, позитиву. Відчуваю, що живу. Думаю, що треба якомога більше всього робити і бути активним у цьому житті.

Розмовляла Софія МАТВІЙ

людина книги

Поетеса („література з'явилась тоді, коли я стала студенткою і сягнула якогось рівня свободи і дорослості всередині себе“) і видавець („усе просто — ми з чоловіком Юрком любимо дитячі книги“). Це про Мар'яну Савку. Але це ще не все про неї...

„Мені здається, що літо триватиме вічно...“

— Як виглядає робочо-творчий день Мар'яни Савки?

— Він починається з ранкової кави з молоком, яку готує чоловік. Це вже як ритуал, без якого неможливо уявити собі наш день. Часом перед кавою ми ходимо до лісу. А вже потім починається робота. Її багато. Часто більше, ніж творчості. Кожного дня борюся з тим, щоб якось впорядкувати свої думки і розкласти за пріоритетністю справи. Зараз живемо за містом і намагаємося всі зустрічі спланувати так, щоб не виїжджати щодня у місто. Бо найкраще працюється в кабінетному режимі.

— Звідки черпаєте натхнення у бізнесовій круговерті? Коли написали останній вірш і про що він?

— Життя на природі, біля землі само по собі підживлює. Повітря, пташки, кіт і пес, з яким у нас от нещодавно сталася пригода. Він до нас прибув дивом, ми його і не прогнали, він так втішився, що вже має господарів... А минулого тижня побіг у поле, до зграї собак — і повернувся покусаний, на трьох лапах. Одну лапку йому зламали в суглобі. Друзі нам порекомендували гарного хірурга, він зробив йому складну операцію. От і додалася ще одна пріоритетна справа — виходження Шурика. Отож, якщо в мене з'являться вірші чи дитяча проза про пса, то це з особистого досвіду. До речі, останні мої вірші були для дітей — написані 6 червня. Давно задумувала абетку, де були б родинні поняття — мама, тато, бабуся, дідусь, дім, вулиця, Україна. Натхнення прийшло — і за той день я написали 19 віршів до „Родинної абетки“. Ну а так, щоб уже зовсім останній вірш — то вчора. Про зустрічні лінії. Але нехай поки що відлежується.

— Чому свою збірку поезій „Бостонджаз“ Ви довірили видавництву „Факт“, а не видавали в своєму „Видавництві Старого Лева“?

— З видавництвом „Факт“ і Леонідом Фінкельштейном у нас давні дружні стосунки. Приємно, що він повністю погодився на мій дизайн. Зараз для „Факту“ я роблю один перекладний проект. Але про нього не хочу багато говорити, поки він ще не готовий.

— А які новинки-цікавинки „Видавництво Старого Лева“ готує до Форуму видавців і чи побачимо на ньому Вашу „Тінь Риби“?

— Знаєте, що в класичного шевця для себе нема чобіт. Так і з моїми книжками. Я їх роблю принагідно, якщо залишиться час, якщо будуть кошти. Книжку віршів „Квіти цмину“ ми з верстальником зробили за один день, бо інакше не встигли би віддати в друкарню. Як буде з „Тінню Риби“ — час покаже. Принаймні в мене вже є ідея обкладинки. А це вже багато.

А з наших дитячих проєктів хочу виділити кілька книг українських авторів. Це дві дуже веселі повісті до нової серії „Планета Чудасія“: „Галуна-Лалуна, або Іван Сила на Острові Щастя“ Сашка Гавроша та „Земні канікули прибульців із Салатти“ Ксенії Ковальської. До серії „Класні історії“ (так само нова) готуємо два шкільні романи — Ніни Бічуї „Шпага Славка Беркути“ і Валентина Бердта „Мій друг Юрко Циркуль“.

— Українські дитячі автори знаходять Вас чи Ви їх шукаєте?

— Буває по-різному. Найчастіше вони нас знаходять. Відбираємо твори за інтуїцією — наше чи не наше. Поки що так простіше. Мені дуже приємно, що українських авторів у нас стає дедалі більше. У роботі зараз багато книжок, і ми до кінця року вже не приймаємо нових рукописів, щоб не залежувалися.

— Знаю, що брали участь у цьогорічному конкурсі „Коронація слова“ як член журі. Поділіться враженнями.

— Коли я побачила гору рукописів, ледь не впала. Хоч я і редактор, але повільний читач, я так і не навчилася пробігати очима і ковтати книжку за кілька годин. Тому читала вечорами і по ночах. Найкраще читалося у ванні — тоді це було схоже на відпочинок. Перше, що мене вразило, це величезна кількість творів. Потім — ніколи не думала, що на „Коронацію“ подають стільки творів історичної тематики. Я завжди сприймала коронаційні книги як видання розважального жанру. Такі шукала. Всі вони дуже різного рівня. Моє враження: я не знайшла свого роману. Трохи лякає те, що мова сучасної літератури вихолощена. Але ті твори, які увійшли в топ, можна друкувати, вони знайдуть свого читача.

— Перекладання поезії, написання дитячих пісеньок, шиття ляльок, звірята... На якому з цих хобі Ви зосереджені тепер найбільше?

— Ці захоплення у мене стають актуальними тоді, коли я запрацювалася і треба переключитися. Шиття ляльок, різдвяні листівки — це зимове хобі. Улітку пасувало би зайнятися квітами і городом. Але поки що до цього руки не лежать. Краще віддати свій час друзям і рідним, вони його також потребують.

— Літо для Мар'яни Савки — це...

— Я дуже люблю літо. І завжди забгато від нього сподіваюся. По-перше, мені здається, що воно триватиме вічно, а воно таке швидкоплинне... Здається, все ще попереду, а не встигнеш оглянутися — і вже осінь, початок видавничого року. В мене в новій книжці навіть є такий вірш:

***

на схилі верес
бджоли у пилку
ми літо в паперовім літачку
відправимо собі додому в осінь
бо досі світла і тепла не досить
як і оркестрів струнних цвіркунів
медових днів золотостиглих днів
і м'якоті пахучої і м'яти
і полетить у літачку бджола
і зблисне крапля меду з-під крила
й ніхто її не зможе наздогнати

Спілкувалася Наталя ЯЦЕНКО

студентська баскетбольна ліга

Баскетболісти Львівської політехніки стали чемпіонами першого чемпіонату Студентської баскетбольної ліги України

Перемогли у складній і напруженій боротьбі

За підтримки Федерації баскетболу України цього року створено Всеукраїнську баскетбольну студентську асоціацію і проведено перший чемпіонат Студентської баскетбольної ліги. У розіграві брало участь понад 40 команд вищих навчальних закладів країни. За територіальною ознакою всі команди були поділені на чотири групи. На першому етапі серед представників кожної з груп визначили дві команди, які отримали право на виступ у „Фіналі восьми“.

Нагадаємо читачам тижневика, що баскетболісти Львівської політехніки, як переможці групи „Захід“, отримали право на виступ у фіналі. „Фінал восьми“ проходив у Києві за таким регламентом: ігри у підгрупах та фінали за остаточні місця першого чемпіонату Студентської баскетбольної ліги України 2010 року.

Першу гру львів'яни провели з командою ЧДУ (Миколаїв). Гра була складна і напружена. Ініціатива у першому і другому періодах залишалася на стороні наших хлопців: 20 : 13 і 20 : 16. Наші опоненти мусили докласти чимало зусиль, щоб перемогти львів'ян. Їм це частково вдалося у третьому та четвертому періодах — 20 : 18 і 24 : 17, та все ж остаточний рахунок був за нами: 75 : 73.

Перший період другої зустрічі з командою ДУЕП (Дніпропетровськ) закінчився з рахунком 14 : 14. В наступних періодах наша команда знову була лідером — 23 : 19, 28 : 26 і 30 : 23. Відтак, і перемога була наша — 95 : 82.

Третя гра господарів „Фіналу восьми“ і команди Київської політехніки відповіла на запитання з ким нам треба змагатися за призові місця. Баскетболісти Львівської політехніки зуміли максимально сконцентрувати свої фізичні та психологічні можливості. Кінцевий результат — 74 : 44 і — перше місце у підгрупі.

Боротьбу за призові місця наші баскетболісти розпочали з командою ЗПУ (Запоріжжя), котра посіла друге місце у своїй підгрупі. Гра проходила напружено, йшла вперта боротьба в кожному ігровому моменті. В результаті — перемога з рахунком 68 : 62 і право на гру за перше місце з командою НТУ „ХПІ“.

Про фізичне та психологічне навантаження гравців в останній і вирішальній грі свідчать показники рахунків: перший період — за баскетболістами Львівської політехніки (28 : 22); другий — програш (18 : 30); третій — 21 : 14 на нашу користь; у четвертому періоді — незначна перевага (29 : 26). Підсумок зустрічі — 96 : 92.

А потім була щаслива мить нагородження переможців. За перше місце баскетболістів Львівської політехніки та тренера команди нагородили золотими медалями і дипломами, а команда отримала ще й приз — телевізор. За перемогу команди та активну участь у становленні та розвитку студентського баскетболу України ректора Львівської політехніки професора Юрія Бобала нагородили Почесною грамотою. Срібні медалі та дипломи отримали баскетболісти НТУ „ХПІ“, бронзові нагороди — у баскетболістів НТУУ „КПІ“.

Студентська баскетбольна весна 2010 року, безумовно, увійде в історію українського баскетболу як надзвичайно потужний рух, здатний активізувати прихильників помаранчевого м'яча з усіх куточків України. Приємно, що баскетболісти Львівської політехніки в тій історії стали першими чемпіонами.

Вихованці тренера Анатолія Заверикіна у липні захищатимуть спортивну честь України на Чемпіонаті Європи серед студентів. Бажаємо нашим хлопцям удачі та успішного виступу на європейській спортивній арені.

Арнольд ПРОХОРОВ,
майстер спорту

чемпіонат світу з футболу**Цілий світ слухає вувузели**

Мундіаль набирає обертів. Увага землян прикута до телеекранів. Хто ж стане переможцем?

Хоч Чемпіонат світу з футболу в ПАР тільки набирає обертів, більшість українських жінок уже встигли його „подоброму“ зненавидіти. Тільки-но зазвучать своєрідні африканські дудки — вувузели, як практично всі справжні українські чоловіки прикипають до телевізорів. Жінки приречені на відсутність чоловічої уваги та допомоги, окрім цього, вже кільканадцять днів не мають доступу до своїх улюблених серіалів та передач. Ось він який, цей Чемпіонат світу з футболу!!!

У кожній з восьми груп уже практично завершилися матчі другого туру. У групі А перші дві турнірні сходинок зайняли Уругвай та Мексика. І видається, саме ці дві команди й пройдуть до наступного етапу. Кваліфікація збірної ПАР поки ще тільки наближається до світових стандартів, а от колись грізні французи при тренері Доменеку на полі просто відбувають номер. Як наслідок, в Уругваю та Мексиці по 4 очки, у Франції 2 (і примарні шанси на прохід далі, судячи з якості гри), у ПАР 1 очко.

У групі В серйозна інтрига тільки за другу путівку. Південна Корея та Греція мають по 3 очки і цілком рівні шанси

перед останнім вирішальним матчем. Натомість збірна Аргентини набрала 6 очок, вона показала дуже яскравий та гарний футбол. Якби був титул Чемпіона світу в груповому турнірі, то, безумовно, цим титулом треба було б нагородити саме збірну Аргентини. Під керівництвом Дієго Марадони та за просто фантастичної гри Ліонеля Мессі ця команда виглядає одним із фаворитів цього чемпіонату.

Де ще нічого не відомо, то це в групах С та D. Тут шанси на вихід у наступне коло поки зберігають усі команди. Гарно грають американці, важко грають англіїці, з перемінним успіхом виступають німці, непоганих обертів набрали ганці.

Голландія — вже в наступному раунді ЧС-2010, маючи в своєму активі 6 очок, а за другу путівку від групи E в очному поєдинку посперечаються збірні Данії та Японії. У групі F, при всій заплутаності турнірної ситуації, фаворитами виглядають Парагвай та Італія. З групи G точно вийде Бразилія, а хто складе їй компанію, поки не відомо. А от в останній, групі H, де виступають Іспанія, Швейцарія, Чилі та Гондурас, все ще залишається під питанням.

Ігор МИХАЛЕВИЧ

Сканворд

Склала Христина ВЕСЕЛА

Кульмінація події						Вождь гуннів		Ріка у Франції, притока Рони		Корабель Ясона	Безладдя, хаос, відсутність влади			
Твір Огінського "Прощання з батьківщиною"		Автор комедії "Ревізор"		Річка у Чернігівській області, притока Десни										
											Йому Шевченко присвятив "Єретик"			
	Покривало на коня	Перша літера грецького алфавіту		Студент, керівник групи										
								Одинадцятиметровий штрафний удар у футболі	Місто в Закарпатській області					
	Англійське пиво			Ріка у Дрездені						Єгипетський бог Місяця, мудрості, письма	Розмінна монета Лаосу			
			Вид українського вишивання				Великий період в історії Землі		Прикраса на зап'ястя руки		Опера Рахманінова			
	Копія, другий екземпляр		Дикий кінь прерій	☺ ☺ ☺ Дві блондинки стоять на автобусній зупинці. Одна чекає на автобус № 2, друга — № 7. Під'їжджає автобус № 27. — О, класно! Разом поїдемо!										
Валюта Вірменії												Вид змагань з бігу		Фахівець з історії
Диявол в ісламі		Орган дихання людини												
												Один з дванадцяти		Блискуча шовкова тканина
Український письменник			Твердий наріст на черепі корови											
								Італійський дизайнер одягу				Виліт м'яча за межі поля у футболі		Рослинний барвник, який використовують як індикатор
Інструмент для розмічування деталей					Окрема книжка з серії	Газета італійських комуністів	Скринька з мощами							
			Тип українського літака	Іспити на атестат зрілості у гімназії						Вибухова речовина				
			Предмет меблів		Друга назва ріки Бірюси				Тібетський бик					
	За міфом Зевс відвідав її у вигляді лебедя									Довгохвоста папуга				
			Господарство країни			Злий дух, чорт				Автомат. телефонна станція				
Лист через мобілку	Одна з чотирьох сторін світу	Вірменський коньяк			Пояс до кімоно в японців	Комаха, еталон талії		Пустеля в Індії						

хіт-парад

Хай переможе ваш кумир!

У червні на сайті нашої газети (www.audytoriya.lviv.ua) маємо такі результати. Третє місце сьогодні належить джазовій пісеньці „Ой на Івана“ гурту „ShockolaD“ (15,4% голосів). Срібна нагорода дісталася пісні „Джамайка“, яку співає нам „Тартак“ в дуеті з „Флайzzзою“ (23,1% голосів). А перше місце й лаври переможця належать цього разу добре відомій композиції „океанівців“ „Коко Шанель“ (38,5% голосів) — вочевидь, багато хто був на „Старому Місті“, і хедлайнери фестивалю ще досі звучать у вухах, душах і головах наших читачів-меломанів ☺. Першою вгадала переможця студентка IV курсу ІГСН Ірина Сачук, тож на неї чекає приз. А за нових учасників нашого музичного конкурсу надсилайте свої голоси на адресу info@polynet.lviv.ua, або на сторінку vkontakte.ru/id10384946 до 5 липня. На першого, хто вгадає переможця хіт-параду, як завше, чекатиме подарунок. Хай щастить!

С. М.

у твою колекцію

Таємнича Україна очима Байрона

16 червня у львівській книгарні „Є“, що на пр. Свободи, 7, презентували книжку Джорджа Байрона „Мазепа“. Дійство відбулося за участі упорядника та автора проекту „Приватна колекція“ Василя Габора, художника Володимира Лободи та видавця, генерального директора Літературної агенції „Піраміда“ Василя Гутковського.

Нова книжка із серії „Приватна колекція“ об'єднала чотири пости європейської культури та п'ять сторіч її історії. Це Іван Мазепа — гетьман України, воїн, дипломат, інтелектуал, поет; Джордж Байрон — англійський поет-романтик, член палати лордів британського парламенту; Дмитро Загул — український поет-символіст, перекладач та літературознавець; Володимир Лобода — сучасний український митець. Отож, як зазначали на презентації, ця книжка — своєрідна зустріч чотирьох митців і діалог між ними, між

культурами та часом.

Захоплення англійського аристократа Джорджа Байрона історією далекої України було закономірним для його неспокійного життя та творчості і не поодиноким явищем для європейської літератури й мистецтва доби романтизму. До прикладу, такі митці як Ежен Делакруа, Теодор Жеріко, Олександр Орловський, поет Віктор Гюго, Юліуш Словацький, композитор Петро Чайковський та Ференц Ліст також присвятили свої твори Мазепі.

Поема „Мазепа“ Джорджа Байрона вперше окремим виданням у вільному перекладі Дмитра Загула потрапила до українського читача далекого 1929 року. Однак і сьогодні вона залишається однією з найяскравіших пам'яток української Байроніади. Тож нова книжка із „Приватної колекції“ — це гарна новинка для українського читача.

Видання „Аудиторії“ — в кіосках видавництва

В кіосках видавництва Львівської політехніки, розміщених в головному та IV корпусах університету, можна придбати нарис-путівник „Музей історії Львівської політехніки“, науково-популярне видання „Спадщина великого будівничого. Професор Львівської політехніки Іван Левинський (1851 — 1919)“ та Збірник публікацій „На ниві української науки“.

увага! конкурс!

„Молода республіка поетів“ шукає нові імена для цього річного Міжнародного літературного фестивалю, що проходить у межах XVII Форуму видавців у Львові.

Щоби взяти участь у фестивалі, надішліть до 1 липня 2010 року заповнену заяву, тексти та фото на адресу litfest@bookforum.com.ua. Листи відправляти з темою „МРП“.

Результати відбору учасників фестивалю „Молода республіка поетів“ оголосять 15 липня на сайті bookforum.com.ua. Лавреат першої премії отримає цінні подарунки. Не прогайте свій шанс!

для львів'ян і гостей міста

Національний театр опери та балету ім. С. Крушельницької

24 червня — „Запорожець за Дунаєм“ (опера). 18.00.

25 червня — „Весела вдова“ (опера). 18.00.

27 червня — „Наталка Полтавка“ (опера). 12.00; „Севільський цирульник“ (опера). 18.00.

Національний академічний драматичний театр ім. М. Заньковецької

29 червня — „Криза“. 18.00.

Камерна сцена

30 червня — „Венера в хутрі“. 19.00.

Молодіжний академічний театр ім. Л. Курбаса

25 червня — „Хвала Еросу“. 19.00.

27 червня — „Сад нетанучих скульптур“. 19.00.

Перший український театр для дітей та юнацтва

26 червня — „Вперед, кошеня!“ (прем'єра). 14.00.

27 червня — „Вперед, кошеня!“ 12.00; 15.00.

Будинок органної та камерної музики

26 червня — Старовинна органна музика. Солістка: Н. Величко. У програмі — твори Пахельбеля, Баха. 17.00.

27 червня — Токати і дзвони в органній музиці. Солістка: Н. Величко 17.00.

МНОГАЯ ЛІТА!

Вітаємо з Днем народження першого проректора Львівської політехніки

Володимира Андрійовича ПАВЛИША.

У цей святковий день бажаємо Вам міцного здоров'я, гарного настрою, наснаги і невичерпної енергії для праці та добрих справ. Нехай злагода та добробут завжди панують у Вашій оселі, а Ваш професійний шлях супроводжує успіх.

МНОГАЯ ЛІТА!

Вітаємо з ювілеєм проректора з наукової роботи Львівської політехніки

Зоряна Григоровича ПІХА.

*Хай обминають Вас тривоги,
Хай Бог дарує щастя на путі,
Хай світла, радісна дорога,
щасливо стелиться в житті.*

увага: стартує фотоконкурс!

„Таємниці моєї країни“

Для усіх, хто захоплюється фотографією, тижневик „Аудиторія“ оголошує традиційний фотоконкурс. Цього року — на тему „Таємниці моєї країни“.

Роботи приймаємо до **1 жовтня 2010 року** за адресою: **Львів, вул. С. Бандери, 12, головний корпус Львівської політехніки, кімн. 229.**

ГОЛОВНІ УМОВИ ТА ВИМОГИ:

- авторами робіт мають бути тільки студенти;
- світлини можуть бути кольорові або чорно-білі у форматі не меншому, ніж 20 × 30 см, оформлені в паспарту;
- один автор може подати на

конкурс не більше 5 робіт;

- фотографії подавати в друкованому й електронному варіантах із заповненою анкетою (анкету шукайте у газеті з вересня);
- кожна робота мусить мати назву;
- світлини можуть бути у таких номінаціях: **портрет, пейзаж, натюрморт, макрозйомка, урбаністика та сюжетні фотографії (номінації вказувати в анкеті).**

Детальнішу інформацію читайте в „Аудиторії“ з початку нового навчального року!

Телефон для довідок: 258 26 08.

Оргкомітет

Кафедра менеджменту організації ІНЕМ Львівської політехніки проводить ліцензування спеціальності 8.000003 „Управління проектами“ освітньо-кваліфікаційного рівня „магістр“.

експрес-оголошення

Вважати недійсними:

- утрачену залікову книжку, видану Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Петрика Сергія Васильовича;
- утрачений студентський квиток, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Сьоми Галини Володимирівни;
- утрачений студентський квиток, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Ратієва Артема Сергійовича;
- утрачену залікову книжку № 0702027, видану Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Федиківа Богдана Васильовича;
- утрачену залікову книжку ВЕ № 0509230-В, видану Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Смірнова Віктора Олександровича;
- утрачений студентський квиток № 88241, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Курпіль Ірини Миколаївни;
- утрачений студентський квиток, виданий Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Ребегі Світлани Михайлівни;
- утрачену залікову книжку, видану Національним університетом „Львівська політехніка“ на ім'я Василька Євгена Орестовича.

Ректорат і колектив Національного університету „Львівська політехніка“ висловлюють щирі співчуття проректорові з науково-педагогічної роботи, завідувачу кафедри обліку та аналізу ІНЕМ професорові Анатолію Григоровичу Загородньому з приводу тяжкої втрати — смерті батька **Григорія Антоновича.**

Колектив кафедри обліку та аналізу ІНЕМ Львівської політехніки висловлює щирі співчуття завідувачу кафедри професорові Анатолію Григоровичу Загородньому з приводу смерті його **батька.**

ОСВІТНІЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ТИЖНЕВИК „АУДИТОРІЯ“

Засновник і видавець — Національний університет „Львівська політехніка“
Реєстраційне свідоцтво — КВ № 2743
Індекс 35004

Виходить з жовтня 1946 року. Періодичність — один раз на тиждень. Сфера розповсюдження — загальнодержавна. Ціна — 1,0 грн.
Кольороподілені фотоформи виготовлено в ТзОВ „Растр-7“, вул. Кн. Романа, 9/1.
Газета надрукована у видавництві Львівської політехніки, вул. Ф. Колесси, 2.
Спосіб друку — офсетний. Обсяг 2,33 ум. друк. арк.
Наклад 2000. Зам. №

Головний редактор — Ярослава ВЕЛИЧКО
Заступники головного редактора — Тетяна ПАСОВИЧ, Роман КИНДРО
Відповідальний секретар — Христина ВЕСЕЛА
Редактори відділів:
освіти і науки — Тетяна ПАСОВИЧ
молоді, сім'ї та спорту — Наталія ПАВЛИШИН
культури та дозвілля — Софія МАТВІВ
Літературний редактор — Тетяна ШАДЛОВСЬКА
Логотип, дизайн та комп'ютерне складання — Павло ПРОЦІВ
Редакція послуговується Проектом нового українського правопису.

Листи, рукописи, ілюстрації не рецензуємо і не повертаємо.
Редакція застерігає за собою право літературного редагування, скорочення текстів.
Автори матеріалів відповідають за достовірність наведених фактів.
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. За зміст і достовірність рекламних оголошень відповідає рекламодавець.
При передруках посилання на „Аудиторію“ обов'язкове.
На першій сторінці світлина Ірини ШУТКИ.